

ВЕЛА. Какъ мога да разбера т'азъ думи?

ГУГА. И по-добре. Он'зи които
Неразбиратъ сж и по-цаотливи.

ВЕЛА. Не ми е до приказки невнятни
Очичкит' на моята рожба
По-ясно т' биха ти казали.
Повгледа' се.... вижъ т' те молятъ....

/ старцит' се разплакватъ и единъ по единъ излизатъ/

/ Въ това вр'ме Гуга конича да надникне къмъ д'тетето, ала маг'осницата се спуна и му прикрива очит'./

МАГ. Тя небива погледа да срещне
На момчада, първа окъпа рожба
Допре ли се - зм'ятъ не въокръсне.

ГУГА/ се спира както е протегнала ржц'. И като въздъхва, оборва глава/.

ГУГА. Предъ твоит' думи азъ привеждамъ
Главата сж и се подчинявамъ.

МАГ. И дължна си! Тукъ азъ пов'лявамъ,
Защото ти едно имашъ само -
Красотата. Но тя е суетна.

ГУГА./ като пробудена/ Т' ли казвашъ: сама красотата
Е суетна?

МАГ. Помъ тя не е майка
Една капка отъ ма'чино мляко
Една сълза отъ окоо на ма'ка -
Сж повече отъ една ома'на
Красота катъ своята, която
Зм'ятъ може да пл'ни и слиса.
Но добро тя неможе да оторк.
Ако една ма'ка на земята
Би имало - Богъ би търнялъ воичко.
Остане ли само красотата -
Св'та самъ би загиналъ отъ себе.

ГУГА. Така ли ти мислишь умна бабо?

МАГ. Безъ ма'ката би било пустиня -
Наотанало отъ изгревъ до залъзъ
Безъ д'тетето небихме познали
Усмивката на ма'чини устни.

ВЕЛА./къмъ Гуга/ А знаешъ ли безъ баща какво е
На д'тетето когато порастне?
Другарчетата ще му се подомиватъ.
Махалата воички ще да казватъ
На ма'ката: паряонице неедна.

ГУГА./ засегната/ Толкова ли хората сж лоши?

ВЕЛА. Ако ти б' отъ такава ма'ка,
Разбрала би що е на душа ми.
Мойта ма'ка парасяна б'ше
Та знамъ що е на ма'ка ми било